

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נח' ר' אליעזר היה
כח'ל וכן בכל העמוד:
(ב) שם בשלמה ראשון
אחריו ליה מאן שרא לך
אלה שני חמדי:

תוספות ישנים

[illegible]

תום' חד מקמא

[illegible]

וחללוהו לנחלתה. משמע כלומר אין כאן מקנה אחרת: ה"ב ולימא ליה גיירה דלמא קיים וחליץ לראשונה ברישא. אי אמרת לכו חללוהו לשניה יצתו ראשונה גיירה דלמא קדים חד וחליץ לראשונה ואחרי לייבומי איך שניה דסביד מה איכפת בין זו לזו אבל דיעבד

שחלן לשניים מחלה שרא ליה לאדן
ליבומי קמייחא דמאן דמאן דחלן
לשניה ברשא וזאן ויבס קמייחא
לחסיק אדעמיא ולא חסיק למחלן
לקמייחא וליבומי שניה: ומשי ולא
מסיביומו קטני. דאי נמי חלן לשניה
אין כאן ביוס: ולימא ליה גזירה שמה
ימוס ואסור לבעל מלוס יבמין. והי"פ
לימא ליה רבי יוחנן מנא דמתי?
טעמיה לאו משום זיקא דא אסר
ליבס ב' אחיות דס"ל אין זיקא דאי
טעמא משום זיקא מבי חלן לשניה
ופקע זיקא שרי ליבומי ראשונה
דאדמרי אלא חלן טעמא משום שמה
ימוס דאדמרי ברש פירקין: דלמא
לאדמייבס חד מיית אידן כו' ומש"ה
שקול רבנן דין יבוס מחיות לגמרי
והאפילו חלן לחדא מנייהו דלא בעלי
זו מלוס יבמין כי יביי דלא ירגילו
יבוס בנחות ואמי ליבוס למחלה
קמי חללה ואדמייבס חד מיית אידן
אכל לגבי מיהא דלעיל דלחרי כה
ר' יוחנן ליבא למינא הי: ר' אלעזר
הי. ב"ש (למא ט.) אלא דאדמרי
ברבנן: מדסיפא. קממנא. ר' אבהו דקמי
ר"א אומר ב"ש אומרים יקיימו (כו')
ב"ה אומרים ויזילו: ולימא ליה. דלא
דעיניו היה נפול ברשא דלימא ליה
לחלן לשניה: א"ר. דמשום דלא
דעיניו הוא הוה כי הוה דיעין מתייבנת
ראשונה: היינו דקמי. כלומר הוה
דקמי ויזילו אחרי: בשלמא לרבאן
אמרי ליה. אפיק דודאי כדאסורא
אחא לידן דאי' ראשונה היא מאן
הוה יבמין? חלן אחות זקוקה היא
ומי מחמין חלן לאחותה לאפקועי
זיקא מינה אלא שזי לימא יאמר
שייבס ראשון שניה אירע לחלקו
והיחא וז ראשונה יבמה שהותרה
ונאסרה וחזרה והותרה דהכי אמר
בפ' כרל (ולעיל דה). קדמו וכנסו אין
מניחין מידם משום דליבא אלא ספק
פגע בנחות זקוקה והא נמי לשני
חקה רואי: היינו דאדמרי ליה אחסין
אחיותהו דאסורין וזאן ויבס קמייחא

אָינע יודע מי שפּאַן, דלאַ מני תלמידי כשעמיהם כלל: אַיסור ערוה.
כגון חמותו או ערוה אחרת: דנפלה חמותו כרישא. יסור שאסרה
את האחרת נפלה מחלה, והיא דנקט חמותו חדא מעצרות נקט
וינחה למינקטיו: מילתא דשכיחא ושאר עריות עריתא עריתא מילתא
דשכיחא: אפלי. שני אסור בשתיים יתקן שני חתן של ראשונה וישיב
לשניה דלמנה חמותו וישיב אחות ויקורא וישיבו חמותו לגבי
אידך אח יצמה שהותרה בשעת נפילה כו': כגון דנפלה הך
דלמנה חמותו כרישא, ואי תנייבס לה הדין כרישא פיישא שנייה
בגאסרה משעת פייפלה [והי] הלכך מו לה מני לה הימנ: קלי
היה לן ל' צ'ה. כלומר צ"ה לקולא אמרי: ר"ה בעתן. אפלי
דמאן: אי. אחא למימר בית שמאי אומרם יקיימו ר"א:
ואי אצ"ה. קא מסקיד היינו אבא שאול והא ליכא למימר
דשעמא דנפשיה קאמר דלאו בר פלוניאיהו דבית שמאי וביט
הכל אצ"ה. תנינא אבא וימנא. בפרק כורז חמותה של ערוה
שכרא יבמהא או חולצת כו' והיינו נמי אידך בה מותרה בשאחות:
הסס. הוא דליכא אלף חד אחא לקמן וליכא למיגור מידי אבל
הכא דאיכא למיגור דלמא אחא שני לייבומי ש"כאחי וקא פגע
באחות וקאמו דדידיה הוא רמיא כמרייהו אימא אפילי
דמלגל מייבס דקמי ש"כאחי או רמיא דאחות וקאמו אסור
אחי למיגר באחות וקאמו: בעלמא: אבל הסס. דליכא אלף חד

גורנין דלמא קרים וחליץ לראשונה ברישא והא דקתני בסיפ' אסור בשתיקן
שא וברין הוא דליקום חתן ולייבם הא דאינה חסות אלא גורנין דלמא

(א) ה'ל' דמחברין בבר שחברת (דף ל"א ע"ב) גבי זיתא ב' יצמין. (ב) ה'ל' דמחברין חסיד בשחברתן משמש דהוא חסיד שוים ומשום וכו'.

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

נאלו ימות ליכא שום חשש
הראשונה כשכבר חלץ לשני
ששאל גדולה כ"כ שלא יט
שביל שנתיר הראשונה שה

ליה נזירה דלמא
 יישא ולא מתייבמות
 כמא כלל ולימא ליה
 ד לבטל מצות יבמין
 יישא ולימא ליה רבי
 תן שעמדה עליו שעה
 מצו עולמית מדסיפא
 אלעזר ונימא ליה
 יום הגדלי היא
 א סתם כל תנא כר'
 דלא ידעינן הי נפול
 דקתני קדמו וכנסו
 נה אמרינן ליה מאן
 אמר חבראי שניה
 ה היינו דקאמר ליה
 תנן היתה אחת
 יסור ערה אסור בה
 אסור בשתייהן ס"ד
 ואמאי ליקו חזון
 וזונו ברישא ותהוי
 ה שהותרה ונאסרה
 היתרה הראשון זא"ר
 אינה חמותו ברישא:
 תניא זר"א אומר
 בה"א ויצאו רש"א
 קל היה להם לב"ה
 ומרים ויצאו ובה"א
 בב"ש היינו זר"א אי
 ה"ק לא נחלקו ב"ש
 ואחת מהם כו': הא
 ויתה כשהיא יבמתה
 נריכא דאי אשמועינן
 גזר משום שני אבל
 שום שני אימא לא
 הם דאיכא שני דקא
 כמא שני אימא לא
 ה: הא נמי תנינא
 איסור

וצומרת לייבם ור' אלעזר
 ר' יוחנן הוא למסקינן הכ
 שערות (שמות לז. וסז) דכ
 חקן מוקי הכהן אפי' חיימא
 דהוה ר' יוחנן (דספן) וסז
 בידי שמים נמי משמע לרר
 (וסז) דלפסר ללחם גבי
 חולין (וסז) גבי ציזא א
 צילא חזי ברוב אבר ור
 יממה נפשן טעון קבורה
 אחרת: הרך דאן המות
 ופילי שמה וי"ל דרר איה
 שמה מלות ביצמן וגזרין
 אומר ב"ש אומרים יקיימו
 וסז פירן נפרק רבי אליש
 כסא לאפוקי מבריתא דאזא

דלל רמיה ערוה קמיה
והאי דייבס האי משום
ח אימא לא לייבס דלמא

ס"ל לרב דמתניתין ס"ל יש זי

אלי צ"ל ומה דתשה עליה דרב פפא דלחמ

בת.

עין משפט
ור מצודה

י"א א מ"י ס"ו מהל' יום
הלכה א סג עין נא
נב טו"ע א"ע סימן
קפה ס"א א:
י"ב ב מ"י טו"ע סס
סע"ף כ:
י"ג ג מ"י סס ה"א
טו"ע סס סע"ף א:

מוסף רש"י

[illegible]

תום' חד מקמא' (הפ)

[illegible]

אָפּה אַסור אַחות אַשָּׁה אַבֵּל
יִקְאִי בִּאפָּה אַסור אַחות אַשָּׁה

34.55

Tel. FR

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR: 01.80.91.62.91 - Tél.ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com